

บทสรุป

ในการศึกษาภูมิหลังทางการศึกษาของข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ครั้งนี้ ผู้วิจัยมีความสนใจว่า การเป็นข้าราชการชั้นผู้ใหญ่หรือข้าราชการชั้นผู้น้อยนั้นจะมีความสัมพันธ์กับภูมิหลังทางการศึกษาหรือไม่ เพราะปรากฏว่าข้าราชการบางท่านที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนที่อยู่ในเขตชนบท หรือโรงเรียนประจำบาล ก็มีความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงานจนได้เป็นข้าราชการชั้นผู้ใหญ่เช่นกัน ผู้วิจัยจึงทำการศึกษาเรื่องนี้โดยมีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาว่าเขตที่ตั้งของโรงเรียน ประเภทของโรงเรียน สมฤทธิผลทางการเรียน ระดับการศึกษาชั้นสูงสุด และคตินิยม มีความสัมพันธ์กับระดับข้าราชการ คือการเป็นข้าราชการชั้นผู้ใหญ่และข้าราชการชั้นผู้น้อยหรือไม่

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย สุ่มจากข้าราชการ 2 ระดับ คือ ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ และข้าราชการชั้นผู้น้อย ที่มีอายุ 40 ปีขึ้นไป ใช้ตัวอย่างประชากรกลุ่มละ 233 คน รวมทั้งสิ้น 466 คน และในการรวบรวมข้อมูลนั้น ผู้วิจัยรวบรวมโดยใช้แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับประวัติการศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง และตรวจสอบแล้ว ไปสัมภาษณ์ตัวอย่างประชากรเป็นรายบุคคล แลวนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าความสัมพันธ์ระหว่างเขตที่ตั้งของโรงเรียน ประเภทของโรงเรียน สมฤทธิผลทางการเรียนและระดับการศึกษาชั้นสูงสุด กับระดับข้าราชการ โดยใช้วิธีพอยท์ บิซีรีส์เรียล (Point Biserial Correlation) ทดสอบความมีนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ด้วยค่าที (t - test) และหาความสัมพันธ์ระหว่างคตินิยมกับระดับข้าราชการ โดยใช้ไคสแควร์ทดสอบตารางการถ่วง (Chi-Square, Test of 2 x 2 Contingency)

ขอคนพบ

1. ความสัมพันธ์ระหว่างเขตที่ตั้งของโรงเรียนกับระดับข้าราชการ

ก. ในระดับประถมศึกษาตอนต้นและประถมศึกษาตอนปลาย ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ เรียนจบจากโรงเรียนในเมือง มากกว่าข้าราชการชั้นผู้น้อย ส่วนข้าราชการชั้นผู้น้อยเรียนจบจากโรงเรียนนอกเมือง และชนบทมากกว่าข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่าผู้ที่เรียนจบจากโรงเรียนในเมืองมีความโน้มเอียงที่จะเป็นข้าราชการชั้นผู้ใหญ่มากกว่าผู้ที่เรียนจบจากโรงเรียนนอกเมือง หรือชนบท ที่ระดับความเชื่อมั่น 99 %

ข. ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่เรียนจบจากโรงเรียนในเมืองและโรงเรียนในกรุงเทพมหานคร มากกว่าข้าราชการชั้นผู้น้อย ส่วนข้าราชการชั้นผู้น้อยเรียนจบจากโรงเรียนนอกเมืองและโรงเรียนในต่างจังหวัดมากกว่าข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า ผู้ที่เรียนจบจากโรงเรียนในเมืองและโรงเรียนในกรุงเทพมหานคร มีความโน้มเอียงที่จะเป็นข้าราชการชั้นผู้ใหญ่มากกว่าผู้ที่เรียนจบจากโรงเรียนนอกเมืองและโรงเรียนในต่างจังหวัด ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 %

ค. ในระดับอุดมศึกษา เขตที่ตั้งของสถาบันการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับระดับข้าราชการ อย่างมีนัยสำคัญ แสดงว่าผู้ที่เรียนจบจากสถาบันการศึกษาต่างประเทศ หรือผู้เรียนจบจากสถาบันการศึกษาภายในประเทศก็รับราชการได้เป็นข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ และข้าราชการชั้นผู้น้อย พอดี ๆ กัน ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 %

2. ความสัมพันธ์ระหว่างประเภทของโรงเรียนกับระดับข้าราชการ

ก. ในระดับประถมศึกษาตอนต้น ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่เรียนจบจากโรงเรียนรัฐบาล มากกว่าข้าราชการชั้นผู้น้อย ส่วนข้าราชการชั้นผู้น้อยเรียนจบจากโรงเรียนประชาบาล มากกว่าข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า ผู้ที่เรียนจบจากโรงเรียนรัฐบาล มีความโน้มเอียงที่จะเป็นข้าราชการชั้นผู้ใหญ่มากกว่าผู้ที่จบจากโรงเรียนประชาบาล ที่ระดับความเชื่อมั่น 99 %

ข. ในระดับประถมศึกษาตอนปลาย และมัธยมศึกษาตอนต้น ประเภทของโรงเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับระดับข้าราชการ อย่างมีนัยสำคัญ แสดงว่าผู้ที่เรียนจบจากโรงเรียนรัฐบาล หรือผู้ที่เรียนจบจากโรงเรียนราษฎร์ก็รับราชการได้เป็นข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ และข้าราชการชั้นผู้น้อยพอดี ๆ กัน ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 %

ค. ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่เรียนจบจากโรงเรียนราษฎรมากกว่าข้าราชการชั้นผู้น้อย และข้าราชการชั้นผู้น้อยเรียนจบจากโรงเรียนรัฐบาลมากกว่าข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า ผู้ที่เรียนจบจากโรงเรียนราษฎรมีความโน้มเอียงที่จะเป็นข้าราชการชั้นผู้ใหญ่มากกว่าผู้ที่จบจากโรงเรียนรัฐบาล ที่ระดับความเชื่อมั่น 99 %

3. ความสัมพันธ์ระหว่างสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนกับระดับข้าราชการ

ในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ เป็นผู้ที่เรียนเก่งมากกว่าข้าราชการชั้นผู้น้อย หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า ผู้ที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูง หรือผู้ที่เรียนเก่ง มีความโน้มเอียงที่จะเป็นข้าราชการชั้นผู้ใหญ่มากกว่าผู้ที่เรียนปานกลาง หรือเรียนไม่เก่ง ในทุกระดับการศึกษา ที่ระดับความเชื่อมั่น 99 %

4. ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่มีการศึกษาสูงมากกว่าข้าราชการชั้นผู้น้อย หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า ผู้ที่มีการศึกษาสูง มีความโน้มเอียงที่จะเป็นข้าราชการชั้นผู้ใหญ่มากกว่าผู้ที่มีการศึกษาต่ำ ที่ระดับความเชื่อมั่น 99 % และพบว่า

ก. ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ 98.71 % ได้รับการศึกษาถึงขั้นปริญญา โดยที่มีผู้ได้รับปริญญาตรี 50.64 % ปริญญาโท 35.62 % และปริญญาเอก 12.45 % ส่วนข้าราชการชั้นผู้น้อยมีเพียง 12.45 % เท่านั้น ที่ได้รับการศึกษาถึงขั้นปริญญา โดยที่มีผู้ได้รับปริญญาตรี 11.59 % และปริญญาโท 0.86 %

ข. ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ส่วนมากถึง 31.33 % จบจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มี 28.33 % โรงเรียนนายทหารและตำรวจ 18.45 % มหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ 11.56 % มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 3.00 % และวิทยาลัยวิชาการศึกษา 0.86 % ตามลำดับ ส่วนข้าราชการชั้นผู้น้อยนั้น 6.45 % จบจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 3.00 % จบจากวิทยาลัยวิชาการศึกษา และอีก 3.00 % จบจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ค. การศึกษาในระดับปริญญาตรี ข้าราชการส่วนมากเรียนจากสถาบันการศึกษาในประเทศ การศึกษาในระดับปริญญาโท ส่วนมากเรียนจากสหรัฐอเมริกา รองลงมาคือ ไทย และอังกฤษ ระดับปริญญาเอก ส่วนมากเรียนจากสหรัฐอเมริกา รองลงมา

อังกฤษ

5. ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ ยึดถือคตินิยมที่มุ่งสังคมเป็นหลักมากกว่าข้าราชการชั้นผู้น้อย ส่วนข้าราชการชั้นผู้น้อยยึดถือคตินิยมที่มุ่งส่วนตัวเป็นหลักมากกว่าข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า ผู้ที่ยึดถือคตินิยมที่มุ่งสังคมเป็นหลัก มีความโน้มเอียงที่จะเป็นข้าราชการชั้นผู้ใหญ่มากกว่าผู้ที่ยึดถือคตินิยมที่มุ่งส่วนตัวเป็นหลัก ที่ระดับความเชื่อมั่น 99.9 %

การอภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ได้ขอคนพบว่า ในระดับประถมศึกษาตอนต้น ประถมศึกษาตอนปลาย มัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย นั้น เขตที่ตั้งของโรงเรียนมีความสัมพันธ์โดยตรงกับระดับข้าราชการ นั่นคือผู้ที่เรียนจบจากโรงเรียนในเมือง หรือท้องถิ่นที่เจริญกว่า มีความโน้มเอียงที่จะเป็นข้าราชการชั้นผู้ใหญ่มากกว่าผู้ที่เรียนจบจากโรงเรียนนอกเมือง และโรงเรียนในชนบท ซึ่งผลการวิจัยนี้ปฏิเสธสมมุติฐานที่วางไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสมมุติฐานที่ผู้วิจัยวางไว้นั้น ผู้วิจัยมีเหตุผลโดยคุณตัวอย่าง ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ที่เรียนจากโรงเรียนในชนบท เป็นจำนวนไม่มากพอ หรืออาจเป็นเพราะอิทธิพลของความเจริญของท้องถิ่น คือ โรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตในเมืองที่มีความเจริญมากกว่า ย่อมมีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น มีอุปกรณ์การเรียนการสอนดีกว่า การคมนาคมสะดวกกว่า ครุภัณฑ์สูงกว่า สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้โรงเรียนในเขตที่มีความเจริญย่อมมีมากกว่าโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในท้องถิ่นที่ไม่เจริญ นอกจากนี้ผู้ที่เรียนจากโรงเรียนในเมือง ย่อมมีโอกาสได้พบเห็นวิทยากรใหม่ ๆ เสมอ ทำให้เป็นคนมีความรู้กว้างขวาง ซึ่งจะมีส่วนช่วยทำให้การปฏิบัติงานในเวลาต่อมาให้ประสบความสำเร็จดีกว่าผู้ที่เรียนจากโรงเรียนนอกเมือง และโรงเรียนในชนบท ส่วนในชั้นอุดมศึกษานั้น เขตที่ตั้งของสถาบันการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับระดับข้าราชการ อย่างมีนัยสำคัญ แสดงว่าผู้ที่เรียนจบจากสถาบันการศึกษาในประเทศ และผู้ที่เรียนจบจากสถาบันการศึกษาต่างประเทศ ก็รับราชการได้เป็นข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ และข้าราชการชั้นผู้น้อยพอ ๆ กัน ผลการวิจัยนี้ยอมรับสมมุติฐานที่วางไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ

การจัดการศึกษาชั้นอุดมศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศ ไม่แตกต่างกันมากนัก หรืออาจเป็นเพราะว่าข้าราชการทั้ง 2 กลุ่ม ส่วนมากก็ศึกษาจากสถาบันการศึกษาภายในประเทศ

ในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างประเภทของโรงเรียนกับระดับข้าราชการนั้น ปรากฏว่า ในระดับประถมศึกษาตอนต้น ผู้ที่จบจากโรงเรียนรัฐบาลมีความโน้มเอียงที่จะเป็นข้าราชการชั้นผู้ใหญ่มากกว่าผู้ที่จบจากโรงเรียนประชาบาล ผลการวิจัยนี้ยอมรับสมมุติฐานที่วางไว้ ทั้งนี้แสดงว่าโรงเรียนรัฐบาลอาจจัดการเรียนการสอนได้ดีกว่าโรงเรียนราษฎร์ หรือโรงเรียนประชาบาล ซึ่งในเรื่องนี้ผู้วิจัยคิดว่า เขตที่ตั้งของโรงเรียนจะมีส่วนสัมพันธ์กับประเภทของโรงเรียนด้วย เนื่องจากว่าโรงเรียนรัฐบาลส่วนมากจะตั้งอยู่ในเขตในเมือง แต่โรงเรียนประชาบาลส่วนมากตั้งอยู่ในเขตนอกเมืองหรือชนบท และจากผลการวิจัยข้อแรกก็พบว่า ผู้ที่จบจากโรงเรียนในเมืองมีความโน้มเอียงที่จะเป็นข้าราชการชั้นผู้ใหญ่มากกว่าผู้ที่จบจากโรงเรียนนอกเมือง ดังนั้น ผู้ที่จบจากโรงเรียนรัฐบาลซึ่งส่วนมากตั้งอยู่ในเขตในเมือง จึงมีความโน้มเอียงที่จะเป็นข้าราชการชั้นผู้ใหญ่มากกว่าผู้ที่จบจากโรงเรียนประชาบาล

ในระดับประถมศึกษาตอนปลาย และมัธยมศึกษาตอนต้น ปรากฏว่า ประเภทของโรงเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับระดับข้าราชการ อย่างมีนัยสำคัญ แสดงว่า ผู้ที่เรียนจบจากโรงเรียนรัฐบาลและผู้ที่ย้ายจบจากโรงเรียนราษฎร์ก็รับราชการได้เป็นข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ และข้าราชการชั้นผู้น้อยพอ ๆ กัน ผลการวิจัยนี้ปฏิเสธสมมุติฐานที่วางไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะทั้งโรงเรียนราษฎร์และโรงเรียนรัฐบาลในระดับการศึกษาทั้ง 2 นี้ ต่างก็มีคุณภาพใกล้เคียงกัน สามารถจัดการเรียนการสอนได้เท่าเทียมกัน และสำหรับในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายนั้น ปรากฏว่า ผู้ที่จบจากโรงเรียนราษฎร์มีความโน้มเอียงที่จะเป็นข้าราชการชั้นผู้ใหญ่มากกว่าผู้ที่จบจากโรงเรียนรัฐบาล ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโรงเรียนราษฎร์ในสมัยก่อนส่วนมากเป็นโรงเรียนทางศาสนาคริสต์ ซึ่งผู้ดำเนินการสอนมีความตั้งใจ และต้องการให้นักเรียนที่จบออกไปมีคุณภาพดี ตลอดจนไม่มีการหวังผลกำไรเช่นโรงเรียนราษฎร์ในสมัยนี้ จึงทำให้มีผู้เข้าศึกษาในโรงเรียนราษฎร์เป็นจำนวนมาก และทำให้การวิจัยครั้งนี้ได้ผลว่า ผู้ที่จบจากโรงเรียนราษฎร์มีความโน้มเอียงที่จะเป็นข้าราชการชั้นผู้ใหญ่มากกว่าผู้ที่จบจากโรงเรียนรัฐบาล

ความสัมพันธ์ระหว่างสัมฤทธิผลทางการเรียนกับระดับข้าราชการ ปรากฏว่า ผู้ที่มี

สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูงหรือผู้ที่เรียนเก่ง มีความโน้มเอียงที่จะเป็นข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ มากกว่าผู้ที่เรียนปานกลางและเรียนไม่เก่ง ผลการวิจัยนี้ยอมรับสมมุติฐานที่วางไว้ แสดงให้เห็นว่า คนที่เรียนเก่ง ซึ่งเป็นผู้ที่มีสติปัญญาดีกว่าผู้ที่เรียนปานกลางและไม่เก่ง ย่อมสามารถทำงานได้ดีกว่าและมีโอกาสก้าวหน้าและประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานได้มากกว่า และการทำงานในสังคมไทยนั้น ก็ยังถือความสำคัญของสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน เป็นหลักสำคัญอยู่มาก

ความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษาขั้นสูงสุดกับระดับข้าราชการ ปรากฏว่า คนที่มีการศึกษาสูงมีความโน้มเอียงที่จะเป็นข้าราชการชั้นผู้ใหญ่มากกว่าผู้ที่มีการศึกษาต่ำ ผลการวิจัยนี้ยอมรับสมมุติฐานที่วางไว้ ทั้งนี้แสดงให้เห็นว่า คนที่มีการศึกษาสูงย่อมเป็นผู้ที่มีความรู้มากกว่า จึงสามารถทำงานได้ดีกว่าผู้ที่มีความรู้น้อย จึงมีโอกาที่จะประสบความสำเร็จได้มากกว่า

ความสัมพันธ์ระหว่างคติธรรมกับระดับข้าราชการ ปรากฏว่า คนที่ยึดถือคตินิยมมุ่งสังคมเป็นหลัก มีความโน้มเอียงที่จะเป็นข้าราชการชั้นผู้ใหญ่มากกว่าผู้ที่ยึดถือคตินิยมที่มุ่งส่วนตัวเป็นหลัก ซึ่งผลการวิจัยนี้ยอมรับสมมุติฐานที่วางไว้ว่าคตินิยมที่ข้าราชการทั้ง 2 กลุ่ม ยึดมั่นย่อมมีความแตกต่างกัน

นอกจากความสัมพันธ์ระหว่างเขตที่ตั้งของโรงเรียน ประเภทของโรงเรียน สัมฤทธิ์ผลทางการเรียน ระดับการศึกษาขั้นสูงสุด และคติธรรม กับระดับข้าราชการดังกล่าวแล้ว การวิจัยนี้ยังพบว่า ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ จำนวน 98.71 % มีการศึกษาถึงระดับปริญญา ซึ่งข้อค้นพบนี้ตรงกับข้อค้นพบที่ ฮานส์ โคเทอร์ อีเวอร์ส¹ (Hans-Dieter Evers) ได้รายงานไว้ว่า ข้าราชการพลเรือนชั้นสูงของไทยส่วนมากมีการศึกษาถึงระดับปริญญา สำหรับการวิจัยที่เกี่ยวกับชนชั้นนำ (Elite) ของประเทศต่าง ๆ นั้น ก็ปรากฏว่าชนชั้นนำของแต่ละประเทศ ส่วนมากก็มีการศึกษาถึงระดับปริญญา² แต่ผลการวิจัยครั้งนี้ไม่สามารถ

¹คูโบทที่ 1 ของวิทยานิพนธ์เล่มนี้, หน้า 14.

²เรื่อง เติม, หน้า 15 - 17.

นำผลการกระจายร้อยละของผู้ที่ศึกษาถึงชั้นปริญญาไปเปรียบเทียบกับของประเทศต่าง ๆ ได้ เนื่องจากเป็นการวิจัยที่ต่าง ระยะเวลา กัน แต่ก็อาจเห็นให้ เห็นว่าลักษณะที่เด่นของข้าราชการชั้นผู้ใหญ่หรือชนชั้นนำของแต่ละประเทศ คือเป็นผู้ที่มีการศึกษาสูง เป็นส่วนมาก

สรุปผลการวิจัย

ภูมิหลังทางการศึกษาของข้าราชการชั้นผู้ใหญ่และข้าราชการชั้นผู้น้อย มีลักษณะดังนี้คือ

1. ในระดับประถมศึกษาตอนต้นถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่เรียนจบจากโรงเรียนในเมืองหรือโรงเรียนในท้องถิ่นที่เจริญแล้วมากกว่าข้าราชการชั้นผู้น้อยที่ไม่ประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน ส่วนในระดับอุดมศึกษา ผู้ที่จบจากสถาบันการศึกษาในประเทศหรือผู้ที่จบจากสถาบันการศึกษาต่างประเทศ ก็รับราชการได้เป็นข้าราชการชั้นผู้ใหญ่และข้าราชการชั้นผู้น้อยพอ ๆ กัน

2. ในระดับประถมศึกษาตอนต้น ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่เรียนจบจากโรงเรียนรัฐบาลมากกว่าข้าราชการชั้นผู้น้อยที่ไม่ประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน ในระดับประถมศึกษาตอนปลายและมัธยมศึกษาตอนต้น ผู้ที่จบจากโรงเรียนรัฐบาลหรือผู้ที่จบจากโรงเรียนราษฎร์ก็รับราชการได้เป็นข้าราชการชั้นผู้ใหญ่และข้าราชการชั้นผู้น้อยพอ ๆ กัน ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่เรียนจบจากโรงเรียนราษฎร์มากกว่าข้าราชการชั้นผู้น้อยที่ไม่ประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน

3. ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่เป็นผู้ที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูงมากกว่าข้าราชการชั้นผู้น้อยที่ไม่ประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน

4. ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่เป็นผู้ที่มีการศึกษาสูงมากกว่าข้าราชการชั้นผู้น้อยที่ไม่ประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน

5. ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่เป็นผู้ถือถือคติขจร มุ่งตั้งตน เป็นหลักมากกว่าข้าราชการชั้นผู้น้อยที่ไม่ประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน

ขอเสนอแนะ

จากผลการวิจัยนี้ ผู้วิจัยมีความเห็นว่าผู้บริหารการศึกษาควรจะได้มีการปรับปรุง

โรงเรียนนอกเมืองและโรงเรียนในชนบท ให้มีคุณภาพดีเท่าเทียมกับโรงเรียนในเมือง เพื่อจะได้เป็นการลดจำนวนนักเรียนที่ย้ายเข้ามาเรียนในเมือง ซึ่งทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามขึ้นมาอีกมาก และจากผลการวิจัยนี้ ทำให้เห็นลักษณะของผู้ที่เป็นข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ เช่น เป็นผู้ที่เรียนเก่ง มีการศึกษาสูง มีคติธรรมที่มุ่งสังคมเป็นหลัก ลักษณะต่าง ๆ เหล่านี้อาจจะใช้เป็นแบบอย่างสำหรับเยาวชนได้ นอกจากนี้ผู้วิจัยใครจะเสนอว่าควรมีผู้ทำการวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้อีก โดยที่

1. ควรศึกษาภูมิหลังของข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ในตำแหน่งต่าง ๆ เช่น ฐานะทางเศรษฐกิจ และสังคม ครอบครัวยุติธรรม แรงจูงใจในการเข้ารับราชการ อาชีพของบิดามารดา เพื่อจะได้ทราบว่า ลักษณะดังกล่าวนี้ จะมีความสัมพันธ์กับการเป็นข้าราชการชั้นผู้ใหญ่หรือไม่

2. ควรศึกษาเปรียบเทียบภูมิหลังทางการศึกษาของผู้ที่ประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน แบ่งเป็นอาชีพต่าง ๆ เพื่อเปรียบเทียบว่าภูมิหลังทางการศึกษาของผู้ที่ประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานแต่ละอาชีพนั้น มีความแตกต่างกันหรือไม่ เพียงไร